

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Εν Ελλάδι Δραχ. 10
Εν τη αλλοδαπή Δραχ. χεῖρα 15

Αρχεται από της πρώτης εκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΑΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πάσα αίτησις ἀφορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπρίδην δικηγόρον
Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΘΩΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Διὰ τί ἐγκατελείφθημεν παρ' ἀπάντων). — Τὸ ὑπόμνημα τῆς κρητικῆς κυβερνήσεως. — Ἡ νέα φάσις τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος. — Ἀγγέλματα καὶ θόρυβοι. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Ἐπιφυλλίς (Π. Μ. Κοντογιάννη, γυμνασιάρχου ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐντυπώσεις ἀπὸ τοῦ Ἀγίου Ὄρους).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 9 Ἰουνίου 1910.

Αἱ δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας περὶ τῆς Κρήτης, ἡ ἔμπρακτος αὐτῶν κύρωσις διὰ τῆς ἀποστολῆς καὶ δευτέρου ὠρηκτοῦ εἰς τὰ κρητικά ὕδατα ὑφ' ἐκάστης τῶν Προστατῶν Δυνάμεων, τὰ ἄρθρα τοῦ γαλλικοῦ καὶ αὐστρογερμανικοῦ τύπου, οὐδεμίαν καταλείπουν ἀμφιβολίαν, ὅτι οἱ αἱ Δυνάμεις καὶ αἱ εἰς τὸν ἀγγλικὸν συμμαχικὸν σύνδεσμον ἀνήκουσαι καὶ αἱ εἰς τὸν γερμανικὸν ἀμύλωνται ἐρωτοτροποῦνται πρὸς τὴν Τουρκίαν, ἐν τῇ ἐρωτοτροπῇ δὲ ταύτῃ ἐλθοντομονήθησαν, μᾶλλον δ' εἶπεν ἐγκατελείφθησαν καὶ Ἑλλάς καὶ Κρήτη.

Τὸ πταίσμα δὲν εἶναι οὐδενὸς ἄλλου ἢ τῆς Ἑλλάδος. Ἀποτινομεν οἱ πάντες τὰ ἐπὶ χεῖρα τῆς ἀπαρθεῖναι πολιτικῆς ἡμῶν μωρίας, ἐν ἣ παρεδώκαμεν ἐπὶ ὀδοῦν ἑτὴ τὴν πᾶσαν περὶ πολιτείας μέριμναν εἰς τὸ ἐριστικὸν πνεῦμα τῶν σοφιστῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, οἷτινες καλοῦνται δικηγόροι καὶ οἷτινες προέδωκαν τὰ πράγματα χάριν τῆς νοσηρᾶς στοργῆς πρὸς τὰς λέξεις, οἷτινες τυφλοὶ πρὸ τῆς ὁρέξεως τῆς φιλοπρωτίας καὶ τῆς ἐπιδείξεως δὲν εἶδον καὶ δὲν ἀντελήφθησαν, ὅτι περὶ ἐαυτοῦ, περὶ τὴν Ἑλλάδα, ἣν ἡξίουσαν καὶ κυβερνῶσαν, ἐν τῇ ἐλληνικῇ Ἀνατολῇ ἐπετελεῖτο κολοσσιαία ζύμωσις, γιγαντιαία ἀνακαίνισις, αὐτόχρημα ἡραστειογενής, προσωρμένη νὰ βυθίσῃ εἰς τὸν πυθμένα τῆς ἀφανείας ἀρχαῖα κλέη καὶ νὰ ἀνυψώσῃ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς πολιτικῆς ζωῆς νέας δυνάμεις καὶ νέους κόσμους. Οὐδὲν τούτων ἐβλέπομεν καὶ οὐδὲν τούτων εἶδομεν ἡμεῖς, ἐκ τῆς τυφλώσεως δὲ ταύτης ἀρῆκαμεν τὰ πάντα ἀπρονόητα νομίζοντες, ἡλιθιώτατοι ἡμεῖς, ὅτι ἡ ῥητορικὴ ἡμῶν εὐλογητὰ ἦν τρέψῃ εἰς πυρὴν καὶ βλάχους καὶ Βουλγάρους καὶ Τούρκους!

Θεομοὶ, θεομοὶ καὶ πάλιν θεομοὶ ἦτο ἡ φωνὴ ἡ πληροῦσα τὰς τριόδους τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ ὅλην τὴν τελευταίαν τριακονταετίαν καὶ συναγείρουσα τὰ πλήθη εἰς τὴν ἀνδροποδῶν ἐιδωλολατρεῖαν τῆς δικηγορικῆς φλυαρίας, ἐν ᾗ πέραν τοῦ Ὀλύμπου καὶ πέραν τοῦ Αἴμου καὶ ἀντικρὺ τοῦ Δουνάβεως ἀδεξιότατοι ἐν τῇ τέχνῃ τοῦ Δημοσθένους ἀντίπαλοι παρ' ἐκείνοις πράγματα, πράγματα καὶ πάλιν πράγματα!

Στρατοὶ ἐκεῖ πανίσχυροι, συζητηταὶ ἐδῶ τῶν καρενείων χρυσοφόροι: εἰσὶ κησὶς ἐκεῖ, ἐδῶ ἀναρχία· εὐπορία καὶ ἄνεσις ἐκεῖ, ἐδῶ καὶ πτωχεύσεις· δικαιοσύνη ἐκεῖ, αὐθαίρεσις ἐδῶ· Λεβιδῶν καὶ Καλογεροπούλων· ἐξωτερικὴ πολιτικὴ ἐκεῖ ἐνεία, εὐσταθής, προνοητικὴ, ἀπῶθεν προσδοκῶσα τὰ μέλλοντα, ἀμετάβλητος, αὐτοσχεδιασμοὶ ἐδῶ ἀμελετητοὶ καὶ ἀμύλλα ἐξαρθρώσεως τῶν προγεγεννημένων, οἷοι ἐν πάσῃ τῇ πορείᾳ ἡμῶν τὸ ἐριστικὸν τῆς διχολαβίας πνεῦμα ἐνοεῖ ἀπανταχοῦ νὰ προτάξῃ τὸ ἐγὼ εἰς τὸ σύνολον, ἀπανταχοῦ νὰ θέσῃ τὴν σφραγίδα τοῦ αἰτισμοῦ καὶ τῆς διαιρέσεως. Σύνταξις καὶ ἐνότις καὶ πειθαρχία καὶ ὑποταγὴ τῶν κατ' ἰδίαν εἰς τὸ σύνολον ἐκεῖ, διάσπασις καὶ ἐρις ἐδῶ, ὥστε τὰς ἐξωτερικὰς ἡμῶν σχέσεις νὰ διευθύνωσιν ἐνίοτε καὶ οἱ περνούστατοι λεμβούχοι τῶν Πατρῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς!

Ἐξηγέρθημεν κατὰ τῆς καταστάσεως ταύτης καὶ προέβημεν καὶ εἰς ἐπανάστασιν καὶ ὄμως, φρικτὸν εἶπεν, τὸ πνεῦμα τοῦ αἰτισμοῦ καὶ τῆς ἰδιοτελείας ἀποτυποῦται καὶ νῦν εὐδιάκριτον ἐν τῇ πορείᾳ τῆς πολιτείας καὶ ἐν ᾗ ἐκκαθαρίζομεν τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπὸ τῶν ἀχρήστων στοιχείων διανοίγομεν εὐρείας τὰς λεωφόρους, ὅπως ἐισέλθωσιν εἰς αὐτὰς ὑψαύχυνες καὶ ὑβριστικαὶ παντοῖαι ἀνικανότητες, εἰς αἷς ἡ τύχη προσέδωκεν ἀπροσδόκητον δύναμιν.

Οὐδὲν ἄπορον, ἐὰν τοιοῦτο κράτος ἀπεμο-

νώθῃ τέλειον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Οὐδὲν ἄπορον, ἐὰν διεγείροντες τὸ μῖτος τῶν μικρῶν διὰ τῶν ἀντιθέτων πρὸς τὰ συμφέροντά των ἀξιώσεων μας πορίζομεθα τὴν χλεύην τῶν μεγάλων διὰ τῆς πρὸς αὐτὰς ἐπονειδίστου ἐπαίτειας μας. Ἀξιοῦμεν ἄλλοι νὰ φροντίσωσι περὶ τῆς Ἑλλάδος, διότι εἰς ἡμᾶς δὲν ἀπομένει περὶ τούτου καιρὸς ἀσχολουμένων νὰ διορίσωμεν τοὺς ἐξαδέλφους, νὰ προβιδάσωμεν τοὺς ἀνεψίους, νὰ προφυλάξωμεν τοὺς υἱοὺς ἀπὸ τῶν κινδύνων τῆς ἀργῆς καὶ ραθυμίου ἀνικανότη-
τητός των!

Οὐδὲν ἄπορον, ἐὰν τοιοῦτον κράτος περιέστησιν τὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ κολοσσιαίαν δύναμιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς παντελῆ ἀδράνειαν καὶ ἀσύντακτον ἀφῆκεν αὐτὴν ἔρμαιον εἰς τὰς ἀδεεῖς προσβολὰς τῶν Τούρκων ἀχθοφόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν λεμβούχων τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῆς Σμύρνης! Οἷον μοναδικὸν ἐν τῷ κόσμῳ αἶσχος! Καὶ τώρα; Αἱ! τώρα πάλιν περὶ θεσμῶν! Θὰ ἀνησυχῶμεν περὶ τῆς Κρήτης, ἂν μέλλῃ νὰ ἴδῃ εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἀποβιβαζομένης τὰς βαρεν-
δύτους ὁρδὰς τῆς Ἀσίας, ἂν πῶθι τραπέντες καὶ ἀνυψωθέντες μέχρι σχεδὸν τῆς πραγματικῆς ἐκείνης δι' αἵματος ἀτελευτήτων γενεῶν μέλ-
λωσι νὰ σθεσθῶσι καὶ αὖθις διὰ τοῦ αἵματος τῶν ἡρωικῶν τέκνων τῆς, ἀφ' οὗ συνέχει καὶ νοῦν καὶ καρδίαν ἡμῶν ἡ ὑστάτη μέριμνα περὶ ἀναθεωρητικῆς ἢ συντακτικῆς συνελεύσεως; Μὴ δὲ ἡ ἐνδεχομένη σφαγὴ ἐκατοντάδων χιλιᾶδων Ἑλλήνων πρέπει νὰ ἐξισωθῇ πρὸς τὸν πόνον, ἐν αἰσθανόμεθα, ἄλλοι μὲν νὰ ἴδωμεν τὸν κ. Ράλλη, ἄλλοι τὸν κ. Μαυρομυχάλη καὶ ἄλλοι τὸν κ. Θεοτόκην κυβερνῶντας; Νομίζει ἄλλος ὁ εἶς ἑλλητισμὸς, ὅτι δὲν φροντίζομεν περὶ στρατοῦ, ἐὰν μὴς ἀπασχολῇ τὸ πῶς θὰ ρίψωμεν τὸν κ. Ζορμπᾶν καὶ πῶς θὰ φέρωμεν τὸν κ. Σουλῆν, τὸ πῶς θὰ μεταφέρωμεν ἀπὸ τοῦ πολιτικῆς κόσμου εἰς τὸν στρατιωτικὸν τὴν διαίρεσιν καὶ τὴν διχόνοιαν;

Ἐν τῷ παγκοσμίῳ τούτῳ τοῦ Ἑλληνισμοῦ διωγμῶ καὶ ἐγκαταλείψει, ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ἐξαρθεύσει νὰ βλέπομεν ἡμεῖς αὐτῆρα, τὴν ἀνά-
νηψιν ἐκ τοῦ ληθόργου καὶ τὴν ἐξέγερσιν τοῦ νηφαλίου πατριωτισμοῦ, ὅστις δύναται νὰ ἀγάγῃ ὅχι εἰς ἐθνικὴν ἐξουσίαν καὶ εὐλόγους ματαιοπονίας, ἀλλ' εἰς τὰς ἐν ἐμνοίᾳ τελικὰς ἐκείνας ἀποφάσεις, αἷτινες συνθησάτα μὲν σώζουσιν καὶ ἀπὸ τῶν μεγίστων κινδύνων, αἰ-
ποτε δὲ καὶ καταστρεφόμενα τὰ ἔθνη δοξάζουσιν.

Υπάρχει καὶ μία ἄλλη ἐλπίς σωτηρίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ... ἡ παραφροσύνη τῶν Τούρκων!

ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

(Ἰδὲ καὶ προηγουμένον φύλλον)

Η ΚΡΗΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Τοιοῦτόπως ἀποδοθεῖσα εἰς ἐκὺν τὴν ἡ Κρήτη θὰ εὐρεθῇ προικισμένη μὲ Ἑλληνικοὺς θεσμούς· τὰ οικονομικὰ τῆς καὶ αἱ ταχυδρομικὰ καὶ τηλεγρα-
φικὰ ὑπηρεσίαι τῆς θὰ διοργανωθῶσιν ἀπὸ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους· δικαστὰ Ἑλληνες, οἷτι-
νες κατὰ τὸ ἄρθρον 112 τοῦ πρώτου Κρητικοῦ Συντάγματος πρέπει νὰ ἀνήκουν εἰς τὴν ἐνεργὸν ἐν Ἑλλάδι ὑπηρεσίαν, θὰ ἐξασκοῦν τὰ ἀνώτερα καθ-
ήκοντα εἰς τὰ δύο Ἐφετεῖα τῶν Χανίων καὶ τοῦ Ἡρακλείου· αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῆς χώρας διευθύνονται ὑπὸ ἀξιωματικῶν καὶ μάλιστα τῶν στελεχῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Τοιαῦτα εἶναι τὰ μέτρα, διὰ τῶν ὁποίων ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν Δυνάμεων προστίθενται κατ' ἐκάστην νέον δεσμὸν εἰς τοὺς ἡθικοὺς δεσμούς, οἱ ὅποιοι οὐδέποτε ἐπαύσαν νὰ ὑφίστανται μεταξὺ τῆς αὐτο-
νόμου Κρήτης καὶ τοῦ Ἑλευθέρου Βασιλείου, αὐτὰ τὰ μέτρα, διὰ τῶν ὁποίων ἀναγνωρίζεται εἰς τὸ Βασίλειον μέρος ὁλόθεν εὐρύτερον εἰς τὴν διοίκησιν τῆς νήσου, αὐτὰ ταῦτα, πρὸς τὰ ὅποια αἱ Δυνάμεις ἐδῶκα τὴν συγκατάθεσιν των, ὅπως καὶ κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1908 τὸ διεκέρχον ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας αὐτὴν εἶναι φῶσεως

τοιαύτης, ὥστε νὰ περιορίσων εἰς τὸ ἐλάχιστον τοὺς λόγους τῆς δράσεως ἢ τῆς ἐπεμβάσεως τῶν ξένων Κυβερνήσεων ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς.

Εἶναι βέβαιον, ὅτι εἰς τὴν πραγματικὴν αὐτονο-
μίαν, ἥτις εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀπέσπα τὴν Κρήτην ἀπὸ πάσης ὑποταγῆς πρὸς τὴν Τουρκίαν, ὑποκατέστη διὰ πρῶτος σταθερᾶς καὶ λελογισμένης δυνάμει καὶ εὐνοικῆς τῶν Προστατῶν τῆς Κρήτης Δυνάμεων πραγματικὴ ἐξάρτησις τῆς νήσου ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Τὴν 11/24 Ἰουλίου λαμβάνει χώραν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν ἡ ἐπανάστασις τοῦ συναγματικῆς πολιτεύματος. Τὸ γεγονός τοῦτο δὲν ἐπηρεάζει ποσῶς τὴν Κρήτην.

Πῶς ἡδύνατο πραγματικῶς νὰ ἐγγὺς ἐπιδράσιν ἐκεῖ, ὅπου ἡ Τουρκικὴ ἐπικυριαρχία ἐξερανίσθη διὰ παντός ἀπὸ δεκαετίας καὶ πλέον; Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπόμενοι εἰς τὴν περὶ ἐκκενώσεως τῆς νήσου ὑπόσχεσιν των αἱ Προστάτιδες Δυνάμεις πραγματο-
ποιοῦν τὴν 14/27 Ἰουλίου τὴν ἀνάκλησιν τοῦ πρώτου ἀγῆματος.

Η ΚΡΗΤΗ ΕΧΕΙ ΠΕΠΟΙΘΗΣΙΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Ἡ Κρήτη μετὰ πεποιθήσεως καὶ ἡμερίας ἀνα-
μένει, ὅπως συντελεσθῇ ἐν τῇ προβλεπόμενῃ δια-
στήματι τοῦ ἔτους ἡ ὀλικὴ ἀνάκλησις τῆς κατοχῆς, κατ' ἣν ἐποχὴν τὸ διπλὸν γεγονός τῆς προσωρή-
σεως τῆς Βουλγαρίας καὶ Ἑρζεγοβίνης, καὶ τῆς ἀνακη-
ρύξεως τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Βουλγαρίας προσαρ-
τώσεως ταυτοχρόνως καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμύ-
λίαν καταστρέφον τὴν Βαλκανικὴν ἰσορροπίαν φαί-
νεται ἐξαλείφον τὰ ἔμπροσθεν, τὰ ὅποια ἐπεπρόσθουν μέχρι τότε εἰς τὴν ἐνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τὴν Ἑλ-
λάδα καὶ τροποποιεῖ ἐξ ὁλοκλήρου τὰς εἰδικὰς συν-
θήκας, τὰς ὁποίας ἐφάνησαν διατεθειμέναι νὰ σθε-
θῶσιν αἱ Δυνάμεις.

Τὴν στιγμὴν, κατ' ἣν ἡ Βουλγαρικὴ Ἡγεμονία δι' ἀπροσδοκήτου προεξκοπήματος ἀνατρέπει κα-
τάστασιν διατελοῦσαν ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῆς Εὐρώ-
πης, τὴν ἡδύνατο νὰ κάμῃ ὁ Κρητικὸς Λαὸς; Δὲν πρέπει νὰ λάβῃ τὴν μόνην ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν τοῦ ἐπιβάλλουν αἱ ἐθνικαὶ παραδόσεις, τὸ αἰθερμα τοῦ καθήκοντος πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Ἱστορίαν τοῦ ἡ ἀποκρυσταλλωθεῖσα διὰ τὸν σκληρὸν θυσίαν του διὰ τὴν ἐλευθερίαν;

Πάντοτε συνεμορφῆθαι μὲ τὸς συμβούλους τῶν προστατῶν Δυνάμεων καὶ ἐσεσθῇ πληρέστατα τὰς ἀποφάσεις των. Μήπως δὲ τὸν ὀδῶν τῶν ἐθνικῶν βρέψωμεν, αἱ ὁποῖαι ἀναμολογήσαν παρ' αὐτῶν ὁρμή;

Εἶναι βέβαιον ἐνεκα τούτου, ὅτι δὲν δύναται νὰ τὸν ἀποδοκιμάσωσιν.

Ἀποσείσασα τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπικυριαρχίαν καὶ προκηρύττουσα τὴν 24 Σεπτεμβρίου 1908 τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς καὶ τὴν ἐνωσιν μετὰ τὴν Ἑλλάδα ἀπέναντι τῆς Τουρκίας ἡ Κρήτη δὲν παύει παρὰ νὰ ἀνακηρύττῃ κατὰ δικαίωμα κατὰστασιν ὑφιστα-
μένην ἥδη ἐν τῇ πραγματικότητι.

Η ΑΦΟΜΟΙΩΣΙΣ

Μετὰ τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα ἡ Κρήτη διο-
κεῖται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων· τὸ Σύνταγμα τοῦ Κράτους ἐφαρμόσθη ἡ ἑλληνικὴ ση-
μαία κυματίζει ἐπὶ τῶν δημοσίων ἰδρυμάτων ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέχρι τοῦ ἄλλου ἄκρου τῆς Νήσου, αἱ δημόσιαι ἀρχαί, ὁ στρατός, ἡ χωροφυλακὴ καὶ οἱ Κρητῆς ὑπάλληλοι διδουσιν συνταγματικὸν ὄρκον· πιστεῖς εἰς τὸν Βασιλέα Γεωργίου καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ἐξασκείται ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐν Κρήτῃ, ὅπως ἐν Βουλγαρίᾳ ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως Φερδινάνδου. Τὰ γραμματόσημα φέ-
ρουν τὴν Ἑθνικὴν τύπον.

Ἐπὶ τῇ Κρητικῇ ἀνακηρύξει αἱ Προστάτιδες τῆς Νήσου Δυνάμεις δὲν φέρουσιν οὐδεμίαν ἀντίρρηση· ἀπεναντίας δέχονται τὴν κατάστασιν, ἡ ὁποία προέ-
κυψεν καὶ ἐν δὲν ἀνεκοίνωσαν τὴν ἐπίσημον ἀνα-
γνώρισιν των εἰς τὰς τροποποιήσεις τὰς ἐπενεργεί-
σας εἰς τὸ Βαλκανικὸν καθεστὸς ὑπὸ τῆς Αὐστροου-
γαρίας καὶ τῆς Βουλγαρίας, δὲν νομίζουν διαφορο-
τρόπως διὰ τὴν Κρήτην. Δίδουν ἐν τούτοις λαμπρὰν μαρτυρίαν τῶν προθέσεων των, ὅταν πιστὰ εἰς τὴν πολιτικὴν των τῶν ἐνδεκα τελευταίων ἐτῶν, τῇ ὑπόσχεσιν νὰ λάβουν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς διε-
θνοῦς ἐπικυρώσεως τῆς ἐνώσεως πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Τὴν ἰδίαν ὑπόσχεσιν λαμβάνει ὁ Κρητικὸς λαὸς παρὰ τῶν Προστατῶν τῆς Κρήτης Δυνάμεων, ὅταν τὴν 15/28 8 βρίου αὐτὰ διακηρύττουσιν, αὐτὴ δὲν θὰ ἀπόσχουν νὰ ἐξετάσουν μετ' ἐννοίας τὸ ζήτημα τῆς ἐνώσεως τῆς ὁποίας ἐξαρτοῦν τὴν πραγ-
ματοποίησιν ἐκ τοῦ δρου τῆς διατηρήσεως τῆς ἐξου-
σίας καὶ τῆς προστασίας τοῦ Μουσουλμανικοῦ πληθ-
σμοῦ.

Ἐπαναπαύομενος εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην ὁ Κρητικὸς λαὸς κατέβαλεν ὅλας τὰς προσπάθειάς

τοῦ συμμορφούμενος μετὰ τὰς συστάσεις των, καὶ ἐσπευσε νὰ ὑποβάλῃ κατὰ τὴν 18/31 Ὀκτωβρίου τὴν εὐγνωμοσύνην του μετὰ τὰς φράσεις τὰς ὁποίας ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ Κρήτης ἠθέλησε νὰ με-
ταχειρισθῇ.

Η ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ ΤΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

«Ὁ Κρητικὸς λαὸς προσκεκολλημένος πλέον παρὰ ποτε εἰς τὰς παραδόσεις του καὶ τοὺς ἐθνικοὺς πό-
θους του καὶ πλήρης πεποιθήσεως διὰ τὸ δικαίον τῶν ἀξιώσεων του, αἰσθάνεται τὴν μεγίστην εὐγνω-
μοσύνην, μανθάνων ὅτι αἱ προστατίδες Δυνάμεις ἐθεσαν ἐπὶ τοῦ τάπητος τὸ ζήτημά των. Πεισιμέ-
νος ὅτι αἱ Δυνάμεις μετὰ τὴν ὑψηλὴν εὐνοίαν των θὰ ἀξιώσων νὰ ἐπισφραγίσουν τὸ ἔργον τῆς ἀπελευθε-
ρώσεως, τὸ ὅποιον ἤρξατο, ἀπευθύνεται πρὸς αὐτὰς μετὰ πλήρους πεποιθήσεως καὶ μετὰ τῆς βεβαιό-
τητος, ὅτι ἡ ἐνωσίς του μετὰ τὴν Ἑλλάδα ἐξαγορα-
σθεῖσα δι' ἀναριθμητῶν θυσιῶν θὰ ἐπικυρωθῇ ἥδη».

Τοιοῦτόπως ἡ ἀδίστατος ἐχρὴ τῶσαν γενεῶν πραγματοποιεῖται αἱ τέσσαρες Μεγάλαι Δυνάμεις Ἀγγλία, Γαλλία, Ἰταλία καὶ Ρωσία προστατίδες τῆς Κρήτης τῇ ἀνεκοίνωσιν, ὅτι ἐντὸς μικροῦ χρό-
νικοῦ διαστήματος θὰ γίνωσιν εἰς εὐνοίαν καὶ ἐπί-
σημον διεργησὶς τῆς ἐπὶ ἐννοίας των.

Ὁ Κρητικὸς λαὸς ἀναμένει μετ' ἡμερίας τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐννοίας ὑποσχέσεως.

Τὴν ἀναμένει μετὰ τὸσον μεγαλειτέρας ἐμπιστο-
σύνης, καθόσον αἱ Δυνάμεις δέχονται τὴν Βουλγα-
ρικὴν προκήρυξιν, τῆς ὁποίας ἡ Κρητικὴ προκήρυξις εἶναι ἡ φυσικὴ συνέπεια καὶ ὁ ἀμείωτος ἀντικτύπος.

Η ΓΕΝΝΑΙΟΔΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ἐκ τῆς κατεστάσεως ταύτης καὶ τῆς στάσεως τοῦ Κρητικοῦ Λαοῦ τοῦ νομιμόφρονος καὶ πλήρους σεβασμοῦ πρὸς τὴν θέλησιν των Δυνάμεων ζητεῖ νὰ ἐπωφεληθῇ ἡ Τουρκία. Μεταχειρίζεται πρὸς τοῦτο πᾶν μέσον ζητεῖ νὰ ἐξαλείψῃ τὰς ἐλευθερίας, τὰς ὁποίας εὐνοία δέκα ἐτῶν καὶ εἰρηνικὴ ἐργασία ἔδωκαν εἰς τὴν Κρήτην, καὶ τοὺς δεσμούς, τοὺς ὁποίους αἱ Δυνάμεις ἐδωμοῦργησαν μεταξὺ τῆς νήσου καὶ τοῦ Βασιλείου.

Ἡ Τουρκία διακηρύττει, ὅτι εἶναι ἐτοιμὴ νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Κρήτην αὐτὴν εὐρυτέραν αὐτονο-
μίαν ὅλην εἶναι διατεθειμένη νὰ διατηρήσῃ παντὶ σθένει αὐτὴν κυριαρχικὰ δικαιώματά της.

Εἶναι ἀνοφελὲς νὰ εἰπωμεν περὶ τῆς ἐλαφρότη-
τος των διαβεβαιώσεων τούτων.

Ἀπὸ τοῦ 1898 τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἡ Τουρκία εἶχεν ἐν Κρήτῃ, δὲν ἦσαν παρὰ ὀνομαστικὰ καὶ ἐντελὸς θεωρητικὰ. Ἐκτὸς τοῦ μόνου συμβόλου τοῦ χανομένου εἰς τὴν ἐρημον νησιῶν τῆς Σούδας, τὸ ὅποιον τὰ ἐσμβόλιζεν, οὐδὲν ἄλλο δικαίωμα ἔμεινεν ἐν Κρήτῃ ἀνήκον εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος. Κατ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν πραγματικὴν αὐτονομίαν, τῆς ὁποίας ἀπῆλυσεν ἡ Κρήτη ἐν τῇ εὐρυτάτῃ κλίμακί, αὐτὴ δὲν τῇ ἐδόθη παρὰ τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ παρὰ τῶν Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι, διὰ νὰ κατα-
στήσουν ταύτην ἀκόμη εὐρυτέραν, εἰσάγαγον ἐθνικὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ παραχωρήσῃ παρὰ τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον.

Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Τὰ δικαιώματα καὶ αἱ παραχωρήσεις τὰ ἀποδο-
θέντα εἰς τὴν Κρήτην παρὰ τῶν Δυνάμεων ἀποτε-
λοῦν ἥδη ἐν τῇ συνόλῳ των τὸ δημόσιον δικαίον, κατὰ τὸ ὅποιον ἐδιοικεῖτο ἡ νήσος πρὸ τῆς προκη-
ρύξεως τῆς ἐνώσεως. Τοῦτο δὲ τὸ γνωρίζει καλῶς ἡ Πόλις. Δὲν ἀγνοεῖ δὲ πρὸς τοῦτο, ὅτι αἱ Δυνάμεις ἀποσύρουν κατὰ τὴν τελευταίαν Ἰουλίαν τὰ στρα-
τεύματα των καὶ ὑποστέλλονται μετὰ τὰς ἰδίας των χεῖρας τὴν μόνην Κρητικὴν σημαίαν, ἡ ὁποία ὑπῆρ-
χεν ἐν τῇ νήσῳ, τελευταίον σύμβολον τοῦ αἰρετι-
κοῦ Κράτους, ἐνεπιστεύθησαν τὴν διατήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν Μουσουλ-
μάνων εἰς τὰς ἀκαθεστηκτὰς ἀρχὰς, αὐτὰς ἐκείνας, αἷτινες διευθύνουν τὴν νήσον ἐν ὀνόματι τοῦ Βασι-
λέως καὶ ὑπηρετοῦσι δυνάμει τοῦ Πολιτεύματος τοῦ ἐφαρμοζομένου ἀπὸ τῆς 24 Ἰβρίου τοῦ 1908.

Τὸ πολίτευμα τοῦτο, ἐνός μὴν ἐπέρχεται ἡ δρα-
στικὴ ἀπόφασις τῶν Προστατῶν τῆς Κρήτης Δυ-
νάμεων, καίτοι ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν των, καὶ ἡ ρη-
θεῖσα ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ ὀδηγήσῃ παρὰ εἰς τὴν λύσιν, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀποβλέψαμεν διὰ τῆς ἀνεκοίνωσός των τῆς 15/28 Ὀκτωβρίου αἱ Προ-
στάτιδες Δυνάμεις ἐπεφυλάχθησαν νὰ συζητήσουν μετ' ἐννοίας διὰ τὴν Κρήτην τὴν Ἐνωσιν τῆς Νήσου μετὰ τὴν Ἑλλάδα.

Η ΝΕΑ ΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΖΗΤΗ

ἐν ἀσπίδι εἰς πέρα τοῦ ἐγχειρίδιου ταύτου τῆς οὐ-
κῆς λύσεως, ἔξ Ἀννάμει καὶ σὺν ἑτάσαις πο-
ρὰ διασκοπεῖσθωσιν ἅμα ὡς παρεσιῇ ἀνάγκη νὰ ὑ-
ποβηθῇ ὁριστικῶς ἡ θέσις τῆς Κοιτης, ἡ Γερ-
νία καὶ ἡ Αὐτοκρία ἀνάγκη νὰ ἐκφέρουσιν τὴν γ-
μην τῶν.

Αἱ διαθεσικαὶ τῶν ἄλλων Δυνάμεων

Καὶ ταῦτα μὲν εἶπεν ὁ διοικητὴς τῶν ἐξω-
τερικῶν ἐκείνης τῆς ἐποχῆς.

ἐπισημειοῦντι γερμανικο λογοισημαίνουσιν: « Ἀκούετε, ἀγαπητοὶ Τοῦρκοι; * Ἡμεῖς οἱ φίλους δὲν θὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος

ἡ δὲ συναγωγὴ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν
 τὴν ἱερὰ βουλὴν ἐπιδρομῇ τῶν λευκοῦχων τοῦ Περ-
 σῆως κατὰ τοῦ βρῆμαντι ἀμπλοῖον φέριε ἤδη
 τοὺς ἀγλαοὺς καρπούς της. Οἱ ἀξιωματικοὶ λευ-
 κοῦχοι, οἱ περιούσιοι φίλοι τῶν κ. Ρεῖσιᾶν, Λε-
 γερίων καὶ τῶν ἄλλων τῆς Ἀσιακῆς σαταρίας ἐλ-
 θούσας ἀντισηλῶντες τὴν ἐξωστεινὰν σχέσιν τοῦ
 κράτους καὶ εὐρόντες, δι' ἣ ὑφισταμένη διακοπὴ

Γισσὸν δὲ τυγχάνει, οὗ τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς ἰδίας
 αἰῶνος τοῦ Συνδέσμου ἀπεσιτάλησαν 6 χιλ. λρε. καὶ
 λοχάσις ἑτέρα 2 χιλ.

Ὅρειοις μετὰ λύτης γὰ ὁμολογήσωμεν οὐ τι
 μῆτις τοῦδε συλλεγὲν ποσὸν ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου
 εἶναι εἰναι ἀντίστοιχον τῆς παρθομολογουμένης φιλοκα
 παρίας τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλλήνων. Ἀποδεδει
 γμὲν ὅτις ἀνεπαρκὲς διὰ τοὺς κρείσσους ταύτας

τῆς παρουσίας αὐτοῦ προσλαμβάνει τὸν ὑπὸν ὁ-
κονομικῆς δουλείας διεγερτικὸς τὰ αὐτὰ καὶ ἡ
πολιτικὴ δουλεία αἰσθητά. . . »

Εἶτα ὁ φιλόπολις τῆς Λεμεσοῦ δήμαρχος καὶ
δουλειτὴς κ. Χρ. Σῶζος, ἀντὶ τῶν διαπρεπεστά-
των Κυπρίων καὶ τὰ μέγιστα πρακτικῶς καὶ θεο-
κοινοῦντων δρώτων ὑπὲρ τῆς εὐμερείας καὶ πε-
ρσθηματομορφῆς τῆς ἀγαπητῆς ἡοῦς ἐξέφρασε τὴν

ως της Βοσνίας καὶ Ἐξερσεύσιν προσπάθει· σφ-
ραζόντων τὸν στρατὸν τῆς εἰς 250 χιλιάδας
ἀνδρῶν, ἡ Βουλγαρία δύναται ἐν καιρῷ πολέμου
ἐκ συνταβολῶν στρατὸν ἐκ 350 χιλ. ἀνδρῶν, ἡ δὲ
Ἑξερσία αὐτῆς προσπάθει· τὸν τὸν ἀεὶ εἰς
250 χιλ. καὶ θὰ δὲ κατορθώσῃ. Ἡ Ἑλλάς ἀριθ-
μοῦσα 2¹/₂ ἑκατομμύρια πληθυσμοῦ αἰσθησάσα ἡδὲ
ἐν προϋπολογισμῶν τῆς κατὰ ἑν ἑκατομμύριον λι-

τατα να χρησιμοποιήσουν ὡς οὐ σύμφωνος τῆς ἐκκλησίας πολιτείας ἡμῶν. Ἡ δυσφορία ἐν Κρήτῃ ἐκδηλώσασαν τοῦ Ἀγγλοῦ ὑπουργοῦ εἶναι μεγάλη καὶ δικαιοσάντῃ. Ἀλλὰ τῶν συνετῶν λαῶν εἰς τὸ καταπνίγειν τὰς ἀνιθυμίας των καὶ ὑποκρίνειν αὐτοὺς ἐν τῷ κράτει τοῦ λογισμοῦ. Ὁ λαὸς δέ, δοὺς ἐπικράτησεν ἐν τῷ βίῳ τῆς ἐκτὸς ἐκκλησίας ἐξαιρέσεων κατὰ τὸ τε

φυσιογνωμίας των και με τὰ ἐρευνητικὰ βλέμ-
ματά των. Οἱ ξένοι οὗτοι δὲν λείπουν καθ' ὅλο-
τὸ ἔτος.

Εἶναι ἡ ρωσικὴ σκῆπη τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, τὸ

Κωνσταντινουπόλεως Ἀθανάσιος ὁ Γ', ὁ Πατριάρχης (1652), ἐξωσθεὶς ἀπὸ τὴν πατριαρχίαν, σώζει τὴν δὲ πλῆσιν αὐτοῦ καὶ ὀρχατοὶν παρεκλήθειον

ἄνους ἀνεκήρυξε τὸ Σύνταγμα. Ὡστε οὐδεμίαν
 λέον ἀμφιβολίαν ἐχώρει.
 Ζήτω λοιπὸν τὸ Σύνταγμα!
 Ζήτω ἡ Ἐλευθερία!

ἀλλήσιδιον, διότι κάθε κελλιον ἔχει καὶ τὴν ἐκ-
ρίσιν του.

(Ἐπιταυνέχεια).

1890

Ἰατρός Β. Δ. Ῥέκκας ἐν Ἰωαννίνοις
Παθήσεις χειρουργικαί, γυναικολογικαί
καὶ δερματικαί.